



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 224/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. R., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. M. H., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Bratislava III č. k. 5 C 661/01-1438 z 29. júna 2005 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co 291/05-110 z 31. októbra 2005 v časti o uložení poriadkovej pokuty a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. R. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2006 faxom doručená sťažnosť Ing. M. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresného súdu Bratislava III (ďalej len

„okresný súd“) č. k. 5 C 661/01-1438 z 29. júna 2005 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 291/05-110 z 31. októbra 2005 v časti o uložení poriadkovej pokuty.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol:

„Návrhom z 26. septembra 2001 som sa na bývalom Okresnom súde v Pezinku, teraz Okresnom súde Bratislava III, v konaní pod č. k. 5 C 661/01 domáhal rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k našim dvom maloletým deťom. Okresný súd v Pezinku svojím rozhodnutím zo 7. júna 2002 pod č. k. 5 C 661/01-101 rozhodol o rozvode môjho manželstva, ako aj o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31. júla 2002 len v časti o rozvode manželstva. Rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva nie je doteraz právoplatne skončené. (...)

Okresný súd Bratislava III svojím uznesením z 18. marca 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1321 v spojení so svojím uznesením z 31. januára 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1303 ustanovil pre konanie vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva dve znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, a to Mgr. M. B. a Mgr. O. T. Ďalším svojím uznesením z 26. augusta 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1499 znalkyňu Mgr. M. B. odvolal z vykonania znaleckého úkonu, pretože táto znalkyňa listom z 25. júla 2005 oznámila súdu, že bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov.

Okresný súd Bratislava III ďalším svojím uznesením z 19. septembra 2005 pod č. k. PK 5 C 661/01-1508 rozhodol o tom, že znalkyňa O. T. nie je vylúčená z úkonov znalca v prejednávanej veci. Proti tomuto uzneseniu som podal dňa 18. októbra 2005 odvolanie na Krajský súd v Bratislave, o ktorom odvolaní nebolo doteraz rozhodnuté. (...)

Okresný súd Bratislava III ďalším uznesením z 29. júna 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1438 okrem iného rozhodol aj o tom, že sa mi ukladá poriadková pokuta vo výške 20.000,- Sk za to, že z podaní znalkyň Mgr. O. T. (zo dňa 7. júna 2005, č. l. 1419) a Mgr. M. B. (zo dňa 14. júna 2005, č. l. 1428 spisu) zistil, že som nereagoval na predvolania dostaviť sa k ustanoveným znalkyniam bez náležitej prekážky, čím som mal zmariť vyhotovenie

spoločného znaleckého posudku. Proti tomuto uzneseniu som podal odvolanie a súčasne som vzniesol aj námietku zaujatosti voči obom znalkyniam, pretože okresnému súdu zámerne podávali skresľujúce informácie o dôvodoch mojej neúčasti na vyšetreniach a tiež preto, že nebolo vylúčené, že sa nad rámec znaleckého úkonu, ktorý v predmetnej veci mali podať, kontaktovali s odporkyňou. (...)

Na moje odvolanie rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý svojim uznesením z 31. októbra 2005 pod č. k. 3 Co 291/2005 uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 29. júna 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1438 potvrdil, t. j. potvrdil aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o uložení poriadkovej pokuty. Bol toho názoru, že som si predvolania k znalkyniam mal vyzdvihnúť na pošte včas, v lehote troch dní (§ 47 O. s. p.). Tiež tvrdil, že dňa 24. mája 2005 som sa mohol zúčastniť vyšetrenia u znalkyne, keby som si bol býval zásielku s určeným termínom vyšetrenia vyzdvihol v trojdňovej lehote na pošte. (...)

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 pod č. k. 3 Co 291/2005 som dňa 13. februára 2006 podal dovolanie na Najvyšší súd SR. Bol som toho názoru, že v konaní na tomto súde, ako aj na súde prvého stupňa, ktoré mu predchádzalo, došlo k takým procesným vadám, ktoré má na mysli ustanovenie § 237 písm. f) O. s. p., pričom tieto procesné vady mali za následok nesprávne právne posúdenie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. februára 2006 pod č. k. 4 Cdo 44/2006 moje dovolanie odmietol. Bol toho názoru, že v danej veci nebolo prípustné dovolanie podľa § 239 O. s. p. a neboli ani zistené vady podľa § 237 O. s. p. Toto uznesenie Najvyššieho súdu SR mi bolo doručené 19. apríla 2006. (...)

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2006 pod č. k. 4 Cdo 44/2006, ktorým som vyčerpal v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v predmetnej veci všetky opravné prostriedky, mi bolo doručené 19. apríla 2006. Lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti v zmysle citovaného ustanovenia je zachovaná, pretože posledným dňom lehoty na podanie tejto sťažnosti je 19. jún 2006. (...)“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava III z 29. júna 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1438 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 pod č. k. 3 Co 291/2005 v časti o uložení poriadkovej pokuty vo výške 20.000,- Sk porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 29. júna 2005 pod č. k. 5 C 661/01-1438 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 pod č. k. 3 Co 291/2005 sa v časti o uložení poriadkovej pokuty vo výške 20.000,- Sk zrušuje a vec sa vracia Okresnému sudu Bratislava III na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave sú povinní sťažovateľovi uhradiť trovy konania do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde tiež viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a text uvedený mimo petitu považuje za súčasť odôvodnenia, ktoré nemôže doplniť petit.

Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie jeho označených práv iba uzneseniami okresného súdu č. k. 5 C 661/01-1438 z 29. júna 2005 a krajského súdu č. k. 3 Co 291/05-110 z 31. októbra 2005 v časti o uložení poriadkovej pokuty, pričom právoplatnosť napadnutých uznesení (13. január 2006) je relevantná pre počítanie lehôt v danom prípade. Predmetná sťažnosť bola ústavnému súde doručená faxom 19. júna 2006, a následne 21. júna 2006 poštou aj s prílohami, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

K námietke sťažovateľa, ktorý odvíja dodržanie zákonnej lehoty na podanie jeho sťažnosti od doručenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 44/2006 z 27. februára 2006, ústavný súd poznamenáva, že pre posúdenie zachovania lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nie je v okolnostiach prípadu

rozhodujúce, kedy bolo sťažovateľovi doručené predmetné uznesenie, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie proti uzneseniu krajského súdu. Pokus sťažovateľa vyvolať zmenu označeného uznesenia krajského súdu podaním dovolania nemohol ovplyvniť v danom prípade plynutie uvedenej zákonnej lehoty (obdobne IV. ÚS 286/05).

Poukazujúc na závery o oneskorenosti podania sťažnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2006